

fordi den personlige Fremtræden her kaster sit Lod i Vægt-skaalen? Ja, jeg sætter dette kun som et Spørgsmaal. Det vilde glæde mig, hvis jeg kunde faa et tilfredsstillende Svar. Kand. Sveistrup dvæler rigtignok ved den Besynderlighed, at der endnu ikke er fremstaaet nogen *berømt* kvindelig Komponist, og drager deraf den Slutning, at hun som Musiker eller Skuespillerinde nok har den udøvende Evne, men ikke den skabende. Ja, saa er kvindelige Digtere og Forfattere dødsdømte og kan ligesaa godt „opgive Ævret“. Der maa vistnok være en anden Grund. Siden hun med saa afgjort Held kan konkurrere med mandlige Sangere, Pianister, Violinister, var hun dum, hvis hun vilde spilte sit Liv paa at trænge ind der, hvor Konkurrence endnu vil være hende forbudt.

Men det begynder at lysne op i det tunge Vintermørke. Som Foraarsbebuder kommer nu og da en lille Bog af en eller anden dansk Kvinde*), som viser, at det ikke var Lærdommen, der manglede, men et virkeligt, bevidst Livsindhold, et selvstændigt, videre Blik paa Livet, og — at de ikke mere reserveret, uberørte staar og ser til, men har faaet et Pust af deres Tids Aand. Reaktionen har været deres forkrøblende Snørliv. Naar den danske Forfatterinde fra konservativ bliver frisindet, med andre Ord: bliver „Fremtidskvinde“, vil den danske Dameliteratur faa et Opsving.

At vore „antediluvianske“ Riddere begynder at blive bange for „de skrivende Damers“ Konkurrence, er gode Tegn.

Hvordan „Kvindesagen“ vil fortone sig, naar den har faaet gjæret ud og gennemgaaet alle sine Udviklingstrin, ja, det kan vi maaske have en Anelse om, men før et Aarhundrede til er gaaet til sine Forgængere, kan Hr. P. Hansen ikke faa den Fornøjelse at sætte sig paa „Erfaringens Domstol“. Naar Aarhundreders slet balancerede Huse skal omreguleres, er det ikke gjort paa nogle faa Aar. Udviklingen vil ifølge sine egne naturlige Love gaa sin rolige Gang: ingen „Antikvar“ vil for-maa at standse den eller skrue den tilbage.

I P. Hansens Literaturhistorie findes den „antediluvianske“ Mærkværdighed, at der er vist Magdalene Thoresen Retfærdighed og givet hende den Plads, der tilkommer hende blandt Norges Digtere, medens Camilla Collett ikke blev funden

*) C. v. d. Burgh, Aage Vang.